

Clubvoorzitter Koob Benjamins: 'Vriendendiensten en hart voor de club zijn pijlers waar de gemeente zich nooit op kan bogen'

Sportvereniging waant zich beter af zonder de gemeente

Per 1 juli heeft gemeente Hoogeveen het beheer en onderhoud van sportpark De Meulewieke overgedragen aan voetbalvereniging Noordscheschut, de enige van de sportclubs die vrijwillig met een plan over de brug kwam om te verzelfstandigen. Voorzitter Koob Benjamins: 'Ik zag het al meteen in de cijfers: wat de gemeente vroeger deed, kunnen wij beter.'

Auteur: Santi Raats

In oktober 2012 stuurde gemeente Hoogeveen al bericht uit naar de verenigingen, dat zij van plan was om in 2015/2016 een kostendekking te bereiken bij buitensportaccommodaties, hetgeen een structurele besparing van 30 procent betekende. Dit zou inhouden dat de huren fors zouden stijgen, dus de het commissieteam van de voetbalverenigingen in Hoogeveen kwam hiertegen in het verweer. De gemeente daagde vervolgens de sportverenigingen uit: 'prima, als

jullie hier tegen zijn, maar kom wel met een alternatief plan.' Noordscheschut, de voetbalclub met drie natuurgrasvelden op zandgrond en een kunstgrasveld, reageerde als enige.

Dan maar alleen

'We hadden al met de andere clubs om tafel gezeten,' vertelt voorzitter Benjamins. 'Noordscheschut had hen al voorgelegd wat eigen onderhoud zou kosten. Dit was aanzienlijk

minder dan de gemeente altijd kwijt was geweest en zou de gemeentelijke bezuinigingsdoelstelling halen. Maar de anderen haakten af.' De andere clubs bleken de vrijwilligers niet te hebben en ook er financieel ook een ander beheer op na te houden. Toen het vijf voor twaalf was, pakte Noordscheschut met het plan de handschoen op en stapte daarmee alleen naar de gemeente met de woorden: 'Wij willen wél,' aldus Benjamins.

Besparen op overhead

'Ik had in de cijfers die ik door de Wet Openbaarheid van Bestuur had opgevraagd en van de gemeente had gekregen al heel gauw gezien dat wij met eigen onderhoud een stuk goedkoper uit zouden zijn,' vertelt de voorzitter. Hij kreeg weldra gelijk, want inmiddels onderhoudt Noordscheschut de velden en kleedkamers voor 35 procent minder. 'De overhead aan ambtenarenkosten en alle andere zaken

op het gemeentehuis worden ook over sportonderhoud uitgesmeerd. Daarop was de huur ook deels gebaseerd en ook de bezuinigingstaak. Deze overhead bedroeg maar liefst 50 tot 60 procent van de totale onderhoudskosten van 139 duizend per jaar voor ons kunstgrasveld en onze drie natuurgrasvelden. Natuurlijk zitten daarbij berekend ook alle afschrijvingen, onroerend goed belasting, water- en energiekosten, de inzet van personeel en cultuurtechnisch onderhoud. Maar zonder inzet van personeel bedroeg het onderhoud van de velden 23 duizend euro per jaar. Met personeelskosten en overheadkosten erbij, liepen de kosten rap op tot zo'n 80 duizend euro.'

De overeenkomst

Nu ligt er een overeenkomst voor het groot en dagelijks onderhoud van alle natuurgras sportvelden en het onderhoud van de kantine en kleedkamers. Noordscheschut betaalt geen huur meer voor de velden. Wel betaalt zij de gemeente jaarlijks 1200 euro voor het groot onderhoud van de kunstgrasvelden dat de gemeente onderhoudt volgens de garantievoorzwaarden van aanlegger Arcadis. De hele overeenkomst is voor onbepaalde tijd met een proefperiode van drie jaar. Na die tijd evalueert de gemeente de resultaten en overweegt of de overeenkomst ook toepasbaar is op de andere sportverenigingen. Noordscheschut krijgt een gemeentelijke onderhoudsbijdrage van 32 duizend euro per jaar. Daarnaast kreeg het een eenmalig bedrag voor achterstallig onderhoud van 110 duizend euro en een eenmalig bedrag voor uitbreiding van de kleedkamers van 75 duizend euro. Benjamins vermoedt dat de onderhoudsbijdrage kostendekkend is. 'Ik heb op de websites van de aannemers in Nederland gezien dat het jaarlijks 8 tot 10 duizend euro kost om een natuurgrasveld te onderhouden.'

Robotmaaien

Noordscheschut is niet van plan om zich te fixeren op die kostprijzen. Sterker nog, het kijkt waar het voor nog minder kan laten onderhouden. Het hoofdveld en B-veld worden gemaaid door een grote Vitaro-robotmaaier. 'De gemeente rekende altijd aan- en afvoer van afgemaaid materiaal. Omdat de robotmaaier telkens een paar millimeter afslaait, neemt de bodem dit op als voedingsstof en is er geen materiaal af te voeren. Hierdoor is er minder bemesting nodig. Maar ook hoeft er minder vaak geverticuteerd te worden, omdat dat bodem niet verdicht raakt; de robotmaaier weegt

immers maar 70 kilo. Een robotmaaier is milieuvriendelijker, maar ook goedkoper in verbruik. Per jaar kost deze 400 euro aan stroom, waar een traditionele maaier veel diesel kost, niet in de laatste plaats omdat de gemeentemaaier alle velden binnen de gemeente moest afrijden.'

Goodwill van een club(bestuur)

Het maaien van de speelvelden is het enige dat is weggezet. De rest doet Noordscheschut allemaal zelf. Na een voorbereidingstijd van een paar jaar, heeft de club onlangs binnen enkele dagen de nodige machines gekocht: een trekker, een John Deere Mulchmaaier, een kleine verticuteermachine, borstel, weedeg en sleep. 'We hebben tien vrijwilligers die elke dag om negen uur op de club zijn, een kop koffie drinken en werk verrichten tot half twaalf,' zegt Benjamins trots. 'Velen hebben een agrarische achtergrond, dus iedereen weet wat 'ie moet doen.' Bemesten doet de club zelf, alhoewel dat volgens Benjamins maar beperkt nodig is. Beregenen doen ze al jaren zelf met de pompinstallatie en de sproeiers die ze met trekkers het veld oprijden. Het groot onderhoud is volgens Benjamins ook een koud kunstje: zijn familiebedrijf is leverancier van allerlei grind- en zandsoorten. 'We kunnen daarnaast heel makkelijk het groot onderhoud inkopen. Een klant van ons doet dat tegen inkoopprijs.' Als er geen klant is die het zand op de groot onderhoudsdatum kan uitrijden, dan is er altijd wel een ander bedrijfje in de buurt dat Benjamins uit de brand wil helpen. Fieldmanager gelooft hem onmiddellijk; Benjamins klinkt als een royale aannemer, die echter dondersgoed weet waar hij mee bezig is. De voordelen van zelfstandigheid houden hier niet op: de trekker en de maaier zijn gesponsord door de sponsorclub van Noordscheschut. De robotmaaier is voor een groot deel bijeengebracht door de supportersvereniging. 'We schrijven een beetje af op de maaiers, maar we hebben te maken met minimale investeringen in het machinepark,' legt Benjamins voor. Vriendendiensten en hart voor de club, allemaal

pijlers waar de gemeente zich nooit op zou kunnen bogen.

Duurzame energie

Nu er geen huur van 22 duizend euro per jaar niet meer hoeft te worden opgehoest, kan dit forse bedrag mooi de andere kant opgeschreven worden. Dit wordt volgens Benjamins gestoken in reserveringen voor de kleedkamers en natuurgrasvelden, maar ook voor de toekomstige investering in duurzame energie. 'Gasverbruik is de grootste kostenpost, hebben we in kaart gebracht. We willen daarom zonneboilers aan-

schaffen voor onze warmwatervoorziening.' Krijgt de club daarvoor nog een subsidie van de gemeente? Benjamins grinnikt. 'Die heeft niets meer te geven, we hebben alles maximaal uitonderhandeld. Maar onze penningmeester is wegwijs in het landschap van subsidieaanvragen. Er zijn in Nederland behoorlijk wat subsidiepotjes oor allerlei pilotprojecten.'

Geen geld aan onzin

Het klinkt alsof het bestuur van Noordscheschut opportunistisch, vakbekwaam en spaarzaam is.

Geen sponsorgeld naar spelers, bijvoorbeeld, een beleid dat menige club in de omgeving van Noordscheschut wel hanteert en waar men veel geld aan kwijt is. 'Spelers betalen zou niets uitrichten,' aldus Benjamins. 'We spelen allemaal een beetje op hetzelfde niveau alhoewel wij vorig seizoen gedegradeerd zijn. Maar sponsorinkomsten lopen in de hele voetbalwereld terug en daardoor lopen ledenaantallen ook terug. Je moet als club zuinig zijn met wat er binnenkomt.' De club van Benjamins zet vol in op de toekomst en is bezig met een jeugdplan. 'Er is een beter opleidingsniveau nodig van de F's tot het A-elftal. De trainers moeten zodanig trainen dat de sport aan bod komt, maar dat de kleintjes het ook leuk vinden om te komen en plezier beleven op de club.'

Geen bemoeizucht meer

Een of twee maal per jaar laat het bestuur de velden bemonsteren, zodat men weet waar in het onderhoud en of groot onderhoud moet worden bijgestuurd. Vanuit de gemeente doet niemand meer een schouw, zoals voorheen het geval was. Wat overblijft, is een jaarlijkse evaluatie van het onderhoudsdraaiboek samen met de gemeente. Hiermee kan de gemeente inschatten hoe de verzelfstandiging verloopt. De club heeft een eigen consul in huis. In feite valt alle externe kwaliteits- en normencontrole daarmee weg. 'De kwaliteit van de velden ligt niet meer bij de gemeente en die ligt ook niet bij de KNVB. De kwaliteit van de velden is onze eigen taak! Wij zijn er als enige bij gebaat dat de velden goed zijn. Ik ben er dus juist niet bang voor dat het onderhoud te wensen over zal laten.'

Gosewin Bos @Gosewin

Ondernemerschap én genoeg vrijwilligers: zeldzame combi en een uitdaging voor clubs om de toekomst door te komen

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

www.fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-4665